

ידיעות אחרונות

שישי 4.30 (ללא מע"מ)	שישי 5.00 (כולל מע"מ)	יום ראשון, ב' בשבט תשע"ז 18.1.2018 גליון מס' 29525	Yedioth Ahronoth ידיעות אחרונות	לפני גליון רח' מנחם 2 תל אביב	עורך: רון רון	תעודת האחריות: אלרון מנחם	תעודת האחריות: הראשון רח' מנחם זייל	י"ר הנבחרת הראשון: יהודה מנחם זייל	תעודת לשלבי: י"ר ת' רונגבלום זייל
----------------------	-----------------------	---	------------------------------------	-------------------------------------	------------------	------------------------------	---	--	--------------------------------------

ותשת מותו: *378
שירות מותו: *373

אופרה מקסים ריידר

כשנותנים למוזיקה לדבר

מאסטרו דניאל אורן עושה פלאים ב"לואיזה מילר" בביצוע בכורה של האופרה הישראלית, ומזכיר לנו כמה יפות יצירותיו של ורדי

איזה מזל שיש לנו את מאסטרו דניאל אורן. בלעדיו לא היינו יודעים כמה יפות הן אופרות של ורדי בכלל והאופרה "לואיזה מילר", שעלתה בככורה ישראלית בתל אביב, בפרט. כנראה שלאורן יש מטה קסם במקום שרביט רגיל, כי כשהוא עולה על דוכן המנצחים הכל נשמע אחרת. אין צליל שהוא לא טיפל בו בכבוד ובאהבה. התזמורת הסימפונית ראשון לציון זורמת. היא גמישה, מרגשת, תומכת בסולנים ומספרת את הסיפור. הסיפור מן הסתם הוא טרגי: בסצנה האחרונה נפרד זוג אוהבים תמים מהחיים עקב מזימה של הרעים. אבל אורן גם יודע לטהר את הדרמה האופראית היפהפיה מהשמאלץ, ובכך להפוך אותה לדרמה אנושית אמינה. איש האופרה הקפדן מביא את המיטב הזמרים, רובם מאיטליה (יש גם סולנים ישראלים שלא נופלים ברמה), וגם כאן אין אף

סוסס שזיטס: סילג

חוליה חלשה. התפקידים כאילו תפורים לסולנים: זמרת הסופרן לאה קרוצ'יטה (לואיזה) היא גם שחקנית מצוינת, שמשחקה מאופק אך עשיר בפרטים קטנים; הטנור מסימיליאנו פיסאפיה הוא רודולפו בחיר לבה, וכמה טוב שקולו לא מתוק; הבריתון יונוס פאסקו הוא חייל זקן, איש ערכים של פעם; קרלו סטריולי הוא וורם הרשע; הבס רוברטו סקנדיוצ'י הוא בעל נוכחות קולית ובימתית מרשימה כרוון הנבלה; וטובה גם הזמרת המצ'רסופרן ברברה די קסטרו כמתחרה האצילה של לואיזה. המקהלה, שבה מטפל בעונה הנוכחית איתן שמייסה, נשמעת מצויין – עשירה בצליל, עדינה, דרמטית.

הבימוי של ג'ז פרידריך מינימליסטי ופונקציונלי, וגם המשחק בהתאם – לא גדול מהחיים, אלא פשוט ומדויק; תאורה יפה, תפאורה כמעט סמלית, פרט לרקע עם נוף הררי קסום. כל זה – כדי לספר את הסיפור, ובעיקר לתת למוזיקה לדבר בעד עצמה. והיא אכן מדברת.